

نامه به خانم دوهان، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور تحریم‌های قهری و یک‌جانبه‌ی آمریکا علیه ایران

شنبه، 4 ژوئن 2022 - 14:03

گروه کار روابط بین
المللی حزب چپ ایران
(فدائیان خلق)

حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

خانم آنا دوهان
محترم،

گزارشگر ویژه
سازمان ملل در
امور تحریم

فراهم شدن امکان
دیدار شما، به
عنوان گزارشگر
شورای حقوق بشر
سازمان ملل برای

«بررسی نقض احتمالی حقوق بشر به واسطه تحریم‌های قهری و یک‌جانبه»، از ایران و انجام این دیدار، مایه‌ی مسرت است؛ نه تنها به این اعتبار که این دیدار می‌تواند مقدمه‌ی کاسته‌شدن فشار تحریم‌ها بر زندگی میلیون‌ها ایرانی باشد، بلکه همچنین این مراودات بین‌المللی در مسیر متعارف شدن روابط بین‌المللی ایران موثر است و برای مذاکرات طولانی مدت، چند موضوعی، و چند جنبه میان جمهوری اسلامی و جامعه‌ی بین‌الملل امکان‌سازی می‌کند. جمهوری اسلامی، از گفتگو و پذیرش قواعد بین‌المللی گریزان است و حضور گزارش‌گران ویژه‌ی سازمان ملل در تغییر این روند و فشار بر نظام جمهوری اسلامی موثر خواهد بود. چنانکه مطلع هستید پس از سال‌ها مطالبه‌ی جامعه‌ی مدنی، فعالان سیاسی و سازمان ملل، گزارشگر ویژه حقوق بشر در ایران هنوز مجوز حضور در ایران را نیافته است.

روزهای حضور شما در ایران، با اعتراضات وسیع و گسترده‌ی مردم بخش‌های مختلف ایران به گرانی و کمبود مایحتاج زندگی همزمان شده بود. این اعتراضات هنوز جریان دارند. اعتراضاتی که مشابه

آن پیشتر و در آبان‌ماه سال ۹۸ و به دنبال افزایش قیمت سوخت رخ داده بود و جمهوری اسلامی با قطع امکان ارتباط با خارج، آنها را به خشونت‌آمیزترین شکل ممکن سرکوب کرد. این نمونه‌ها، قابل مشاهده‌ترین واکنش‌های عمومی به بحران اقتصادی فزاینده در سال‌های اخیر است. بحرانی که در این سال‌ها بخش بزرگی از مردم ایران را با فقر، بیکاری و عدم دسترسی به اولیه‌ترین نیازهایشان مواجه کرده است. دلیل محوری این بحران اقتصادی، ماهیت بحران‌زا و بحران‌زی جمهوری اسلامی است؛ حکومتی که فساد بخشی مهم از ساختار اقتصادی آن است و هزینه‌های ایدئولوژیک و نظامی آن به مردم ایران تحمیل می‌شود. در چنین وضعیتی، تحمیل فشار تحریم یک‌جانبه به مردم ایران، وضعیت را به مراتب دشوارتر ساخت. در طول ۵ سال اخیر و پس از خروج یک‌جانبه‌ی آمریکا از توافق برجام، ارزش پول ملی ایران به حدود یک دهم سقوط کرده است و به همین میزان، فقر و فلاکت بیشتری به مردم تحمیل شده است.

ما، به عنوان یک حزب سیاسی اپوزیسیون ایرانی، تحریم را نه در جهت تسریع گذار از جمهوری اسلامی، بلکه در سوی تحمیل فشار بر مردم ارزیابی می‌کنیم. به باور ما، تداوم سیاست‌های منطقه‌ای جمهوری اسلامی، پافشاری حکومت بر برنامه‌های هسته‌ای، و توسعه‌ی برنامه‌های تسلیحاتی آن، نشان می‌دهد آسیب اصلی تحریم‌ها نه بر جمهوری اسلامی و برنامه‌هایش، که بر مردم ایران وارد شده است. ما بر این نظریه که معیشت، منزلت، نیازهای اولیه‌ی زندگی و حقوق بشر برای مردم ایران نباید قربانیان مستقیم تعارضات میان جمهوری اسلامی و جامعه‌ی جهانی شوند.

تحریم علاوه بر تهدید امنیت غذایی و انسانی و همچنین سلب حق دسترسی مردم ایران به امکانات بهداشتی و درمانی حتی در دوران شیوع کرونا، آسیبی جبران‌ناپذیر و مانا به محیط زیست ایران نیز وارد می‌کند. با تداوم تحریم حق محیط زندگی سالم و هوای پاک نه فقط برای مردم ایران، که برای مردم کشورهای همسایه و همچنین نسل‌های متمادی ایرانیان سلب می‌شود. جبر استفاده از سوخت تولید شده در خطوط تولید آسیب‌دیده و کهنه‌ی داخلی در این سال‌ها موجب شده است آلودگی هوا و خاک در شهرهای مختلف ایران رکوردشکن شود.

بحران‌های ذکر شده اما تنها آسیب‌های تداوم تحریم نیستند. تحریم، بستری از اقتصاد فاسد و رانتی را در ایران پَروار کرد که نتیجه‌ی آن تقویت جناح‌های بنیادگرای سیاسی در ساختار قدرت جمهوری اسلامی بود. مراکز قدرت نزدیک به ولی فقیه، در ارتباط با سپاه پاسداران، با استفاده از فرصت مهیا شده از طریق تحریم، و انسداد مسیرهای متعارف اقتصادی، به حاکمان بی‌قید و شرط سیاست و اقتصاد در ایران تبدیل شدند و به بهانه‌ی تحریم و شرایط نیمه‌جنگی حاصل از آن، هر شکلی از مقاومت سیاسی را

به وحشیانه‌ترین اشکال ممکن سرکوب می‌کنند. بحران اقتصادی تشدید شده در دوران تحریم، طبقه‌ی متوسط ایران را تا پرتگاه نابودی کشاند. این واقعیت همراه با قطع روابط بین‌المللی ایرانیان، چه به دلیل ممنوعیت سفر ایرانیان به آمریکا در دوران ریاست جمهوری ترامپ در این کشور، و چه پس از آن دوران و احساس بی‌نیازی جمهوری اسلامی از جامعه‌ی بین‌الملل به دلیل انقطاع ارتباطات در شرایط تحریم، امکان حمایت‌های بین‌المللی از جامعه‌ی مدنی و جنبش‌های اجتماعی، و در نتیجه امکان تغییر مسالمت‌آمیز در ایران را به شدت ضعیف کرده است.

حضور شما به عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل در ایران می‌توانست امکان گفتگوی مستقیم با افراد، نهادهای جامعه‌ی مدنی، و سازمان‌های غیر دولتی ایرانی که در حال مبارزه با وضعیت موجود هستند را مهیا کند. این گفتگوها پس از خروج شما از ایران نیز به واسطه‌ی امکانات مجازی مهیا خواهد بود. هرچند که جمهوری اسلامی تلاش می‌کند این امکان را از گزارش‌گران ویژه‌ی سازمان ملل سلب کند، اما تاکید ما، که شاهد ۴۲ سال بی‌صداقتی و رسوایی جمهوری اسلامی، هستیم، این است که ارائه‌ی گزارشی همه‌جانبه در رابطه با تاثیر تحریم‌ها، گفتگو با افراد و نهادهای مستقل را ایجاب می‌کند.

خانم دوهان،

تحریم‌های یکجانبه، از سوئی موجب آثار مخرب مستقیمی در زمینه‌ها و بر گروه‌های آسیب‌پذیر متعددی شده‌اند و از سوی دیگر دستمایه‌ای برای جمهوری اسلامی تا هم بر سوء مدیریت اقتصادی اش سرپوش بگذارد - و از این طریق آثار مذکور را شدت بخشد - و هم تیغ سرکوب حقوق بشر را تیزتر کند.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق)، ضمن استقبال اختصاص گزارش‌گری ویژه برای بررسی تاثیر تحریم‌های قهری و یکجانبه بر نقض حقوق بشر، علاقه‌مندی خود را برای تداوم مراودات با شما پیرامون آثار مشخص تحریم‌ها - اعم از آثار مستقیم و غیرمستقیم - اعلام می‌کند. ما امیدواریم حضور نماینده‌ی ویژه‌ی سازمان ملل در زمینه‌ی حقوق بشر در ایران نیز تسهیل گردد.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

دفتر روابط بین‌المللی

۳۱ مه ۲۰۲۲

Dear Ms. Alena Douhan,

United Nations Special Rapporteur on Coercive and Unilateral US Sanctions on Iran

Your visit to Iran, as a rapporteur for the UN Human Rights Council, to "investigate possible human rights violations through coercive and unilateral sanctions" is a pleasure. Not only can this meeting be a prelude to easing the pressure of sanctions on the lives of millions of Iranians, but it is also effective in normalizing Iran's international relations and paving the way for long-term, multipurpose, and multilateral negotiations between the Islamic Republic and the international community. The Islamic Republic avoids dialogue and acceptance of international rules. Presence of the UN Special Rapporteurs will be effective in changing this trend and putting pressure on the Islamic Republic. As you know, after years of demands from civil society, political activists and the United Nations, the Special Rapporteur on Human Rights in Iran has not yet been granted permission to visit Iran.

Days of your presence in Iran coincided with the widespread protests of the people of various parts of Iran against the inflated cost and lack of necessities of life. These protests are still ongoing. Similar protests took place earlier, in November 2019, following rising fuel prices, and the Islamic Republic suppressed them as violently as it could by cutting off communication with the outside world. These are the most visible public reactions to the growing economic crisis in recent years. The crisis that in recent years has left a large part of the Iranian people with poverty, unemployment, and lack of access to their basic needs. The main reason for this economic crisis is the adventuresome nature of the Islamic Republic, a regime in which corruption is an important part of its economic structure and its ideological and military costs are imposed on the Iranian people. In such a situation, the imposition of unilateral sanctions on the Iranian people made the situation much more difficult. Over the past five years, following the unilateral withdrawal of the United States from the JCPOA agreement, the value of Iran's national currency has fallen by about one-tenth, and more poverty and misery have been imposed on the people.

We, as a political party of the Iranian opposition forces, assess the sanctions do not accelerate the transition from

the Islamic Republic, but put pressure on the people. In our view, the continuation of the Islamic Republic's regional policies, the regime's insistence on its nuclear program, and the development of its weapons program show that the main harm of the sanctions is not to the Islamic Republic and its programs, but to the Iranian people. We believe that the livelihood, dignity, and basic necessities of life and human rights of the Iranian people should not be the direct victims of the conflicts between the Islamic Republic and the international community.

In addition to threatening food and human security, as well as depriving the Iranian people of access to health care facilities even during the corona outbreak, the sanctions are causing irreparable and lasting damage to the Iran's environment. With the continuation of the sanctions, the right to a healthy living environment and clean air will be taken away not only from the people of Iran, but also from the people of the neighboring countries, as well as for generations of Iranians. The use of fuel produced in damaged and obsolete domestic production lines in recent years has caused record high air and soil pollution in various cities in Iran.

The crises mentioned, however, are not the only harms of continued sanctions. Sanctions fueled a corrupt and rent-seeking economy in Iran, which resulted in the strengthening of fundamentalist political factions in the Islamic Republic's power structure. The centers of power close to the Supreme Leader, in connection with the IRGC (Revolutionary Guards), took advantage of the opportunity provided by sanctions and blocked conventional economic paths to become the unconditional rulers of politics and economics in Iran. Under the pretext of sanctions and the resulting quasi-war conditions, they suppress any form of political resistance in the most brutal way possible. The escalating economic crisis during the sanctions has pushed Iran's middle class to the brink of extinction. This fact, along with the disconnection of the Iranians' international relations, either because of the ban on Iranians traveling to the United States during Trump's presidency or after that period, and the Islamic Republic's sense of needlessness from the international community due to the severance of ties under sanctions, the possibility of the international

community's support of civil society and social movements, and consequently peaceful change in Iran has been severely weakened.

Your presence as UN Special Rapporteur on Iran could provide an opportunity for direct dialogue with Iranian individuals, civil society organizations, and non-governmental organizations that are struggling with the current situation. These conversations can take place even after your departure from Iran through virtual facilities. Although the Islamic Republic is trying to deprive the UN Special Rapporteurs of this possibility, witnessing 42 years of dishonesty and scandal of the Islamic Republic, our emphasis is that providing a comprehensive report on the impact of sanctions requires dialogue with independent individuals and institutions.

Ms. Douhan,

Unilateral sanctions, on the one hand, have had a direct destructive effect on a number of vulnerable groups, and on the other hand, a pretext for the Islamic Republic to cover up its economic mismanagement - and thereby exacerbate these effects - and intensify its repressive aggression against human rights.

The Left Party of Iran (People's Fadaian) welcomes the appointment of a special rapporteur to examine the impact of coercive and unilateral sanctions on human rights violations and expresses its interest in continuing to collaborate with you on the specific direct and indirect effects of sanctions. We hope that the presence of the UN Special Representative for Human Rights in Iran will also be facilitated.

International Relations of the Left Party of Iran (People's Fadaian)

May 31, 2022

*****

Chère Mme Alena Douhan, rapporteur spécial des Nations Unies dans les affaires des sanctions,

Nous sommes heureux que vous ayez pu, en tant que rapporteur du Conseil des Droits de l'Homme de Nations Unies, visiter l'Iran pour « vérifier le non-respect éventuel des droits de l'homme suite aux sanctions imposées unilatéralement ».

Non seulement cette visite peut être le prélude d'une diminution des sanctions qui pèsent sur la vie de millions d'Iraniens, mais elle est également efficace en vue de normaliser les relations internationales avec l'Iran et crée le lit nécessaire pour des discussions multilatérales à long terme entre la République islamique d'Iran et la communauté internationale.

La République islamique fuit le dialogue et n'accepte pas les règles internationales. Dès lors, la présence des rapporteurs spéciaux des Nations Unies dans le pays peut renforcer la pression sur le régime afin qu'il change ses attitudes.

Comme vous le savez, après des années de demandes par la société civile, des militants politiques et les Nations Unies, le rapporteur spécial des droits de l'homme n'a toujours pas été autorisé à entrer en Iran.

Les jours de votre présence en Iran ont coïncidé avec des manifestations de contestations contre la vie chère et le manque de produits de premières nécessités dans différentes régions du pays. Ces mouvements continuent et ressemblent fort aux soulèvements de l'année 2019 contre l'augmentation du prix du carburant avant leur répression dure et violente. Le régime avait alors coupé toute possibilité de communication avec l'extérieur.

Ces exemples sont les réactions générales les plus visibles à une crise économique croissante ces dernières années. La crise qui au fil des années a plongé une grande partie de la population iranienne dans la pauvreté, le chômage et l'impossibilité d'avoir accès à ses besoins les plus essentiels.

La raison centrale de cette crise économique est la nature même de la République islamique. Le gouvernement, dont la corruption est une partie importante de sa structure économique, effectue des dépenses idéologiques et militaires qui pèsent lourdement sur le peuple iranien.

Dans une telle situation, imposer en plus des sanctions unilatérales sur le peuple iranien a rendu les choses plus difficiles. Au cours des cinq dernières années, et de surcroît après le retrait unilatéral des Etats Unis de l'accord sur le nucléaire, la valeur de la monnaie nationale de l'Iran a chuté d'un dixième, ce qui a redoublé la précarité imposée au peuple.

Nous, en tant que parti politique d'opposition iranien, considérons que ces sanctions n'aident pas à la transition du régime mais au contraire imposent des pressions supplémentaires au peuple iranien. A notre avis, la poursuite des politiques régionales de la république islamique, son insistance sur le programme nucléaire et le développement de son programme d'armement montrent bien que les sanctions n'ont eu d'effet ni sur le régime ni sur ses projets mais plutôt sur le peuple iranien.

Nous considérons que les moyens de subsistance, la dignité, les besoins fondamentaux de la vie et des droits de l'homme pour le peuple iranien ne devraient pas être victime du conflit entre république islamique et la communauté internationale. Ces sanctions peuvent non seulement mettre en danger la sécurité alimentaire et humaine du peuple iranien, mais elles peuvent également mettre en péril son droit d'avoir accès à l'hygiène et à des soins médicaux décents (même pendant la propagation du virus Covid-19) et causer des dégâts nocif et irréparables à l'environnement.

La poursuite des sanctions met en danger le droit d'avoir un environnement sain et de l'air pur, non seulement pour les Iraniens mais aussi pour les habitants des pays voisins ainsi que pour les générations futures. L'obligation de consommer le pétrole national a provoqué une pollution de l'air et des sols dans différentes villes de l'Iran.

Les crises énumérées ci-dessus ne sont pas les seuls dégâts causés par les sanctions. Ces dernières ont favorisé une économie corrompue et également renforcé les factions fondamentalistes dans la structure du pouvoir de la République islamique. Les cercles du pouvoir proche du guide suprême et en relation avec les gardiens de la révolution, en utilisant les opportunités fournies par les sanctions et les obstructions subséquentes des chemins

économiques conventionnels, sont devenus les seuls maîtres de la politique et de l'économie en Iran et peuvent ainsi opprimer toute résistance.

La crise économique exacerbée pendant les sanctions a ramené la classe moyenne de l'Iran à l'abîme. Ce fait s'accompagne de la rupture des relations internationales des Iraniens, qu'il s'agisse d'une interdiction de voyage des Iraniens aux Etats-Unis lors de la présidence de Donald Trump, ou après cette époque du sentiment propagé par la République islamique que les Iraniens doivent se passer de la communauté internationale suite aux sanctions. Ce sentiment prive la société civile et les mouvements sociaux des soutiens internationaux nécessaires à une transition paisible et démocratique du pouvoir.

Votre présence en tant que rapporteur spécial des Nations Unies en Iran pourrait offrir un dialogue direct avec les individus, les organisations de la société civile et les organisations non gouvernementales qui luttent contre cette situation. Ces dialogues et discussions peuvent continuer même après votre retour de l'Iran grâce aux moyens technologiques et réseaux sociaux.

Bien que la République islamique tente de priver les rapporteurs des Nations Unies de ces possibilités, nous demeurons témoins de 42 années de mensonges du régime. Il est nécessaire d'organiser des entretiens avec des individus et institutions indépendantes afin de constituer un rapport détaillé sur l'impact des sanctions.

Madame Douhan, les sanctions unilatérales ont provoqué un effet destructeur direct sur des nombreux groupes vulnérables et d'autre part servent de prétexte au régime afin de dissimuler son incompetence et de réprimer les droits de l'homme.

Le Parti de Gauche d'Iran (Fedayin du Peuple), en accueillant favorablement la désignation d'un rapporteur spécial chargé d'enquêter sur l'impact des sanctions unilatérales sur les violations des droits de l'homme, exprime son intérêt pour la poursuite de nos échanges sur les effets des sanctions directes et indirectes. Nous espérons que la présence du Représentant spécial des Nations Unies sur les droits de l'homme en Iran sera également facilitée.

**Bureau des relations internationales de Parti de
Gauche d'Iran (Fédayin du Peuple)**

le 31mai 22

اعلاميه